

Det kan naturligtvis kun være tilfredsstillende, at den høitagtede Indenrigsminister allerede har taget Hensyn til det til ham henviste Andragende om Fiskeri, og det er mit Haab, at Selskabet vil komme til at virke gaanligt paa vort Fiskeri, baade derved, at det tager øvede, lokale Fiskere i sin Tjeneste, og derved, at de lokale Fiskere lære. Men skulle disse to Formaal, navnlig det sidste, opnaaes, er det en Betingelse, at der kommer et godt Forhold mellem de lokale Fiskere og det nye Selskab tilstede. Skal dette imidlertid opnaaes, er det klart, at de lokale Fiskere ikke fra første Færd af maa faae det Indtryk, at der gjøres et imod dem rettet fjendtsligt Skridt, som tilsigter at ødelægge deres Fiskeri. Derfor vil jeg haabe, at den høitagtede Indenrigsminister vil indskærpe de Vedkommende Loven af 9de Marts 1872, hvori det udtrykkelig hedder, at der ikke maa bruges de saakaldte Bundslæbevaad, og i det Hele vil føve et vist Indseende med, at de lokale Fiskere ikke fortrædiges i deres Gjerning. Det er nemlig det, som Fiskerne — vistnok med Nette — paaftaa, at de fremmede Fiskere gjøre. Kan et saadant godt Forhold komme tilstede, da er det min Overbevisning, at den lille Rentegaranti, som her loves, vil vise sig i høi Grad velgjørende for Fiskeriets Fremme. Jeg maa ved samme Leilighed udtale — skjøndt jeg veed, det ikke egentlig hører herhen — at efter min Overbevisning vil denne Bevilling, hvor lille den end er, i Forbindelse med den Bevilling, som er givet til Hederne, vise sig at være et ikke ubetydeligt Middel til at udvikle vore Næringskilder.

Sag: Jeg skal heller ikke fremlægge nogen egentlig Diskussion, og hvad jeg har at sige, ønsker jeg at sige i de blideste Toner. Det er dog ikke for at lægge mine Følelser for Udvalget og dets Flertal for Dagen, at jeg for Dieblirket nærmest føler mig opfordret til at tage Ordet; men det er for at sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 88, som jeg maa anerkende for at være en alvorlig Bestræbelse fra Udvalgets Side efter at indfri det Tilfagn, det har givet os med Hensyn til Spørgsmaalet om Bevarelse af Lyllands Bestkyst. Selve Beboerne der ere ubekendte med Detaillerne af de Undersøgelser, der have fundet Sted, og de Forhandlinger, der ere førte baade udenfor og i Udvalget mellem de forskjellige Autoriteter. Jeg veed naturligtvis lige saa lidt som de, hvorledes denne Sag skal gribes an i sine Enkeltheder, og jeg har heller ikke haft nogen Leilighed til at frembære deres Ansøyer paa anden Maade end den, som jeg i dette Dieblirk tager mig den Frihed at benytte. Der er imidlertid adskillige vigtige Spørgsmaal med Hensyn til Bestkysten, som det forekommer mig, at den høitærede Minister gennem de Arbejder, der allerede ere foretagne, og som veed de Midler, der nu forhaabentlig ville blive ham bevilgede, yderligere ville blive foretagne, vil have

det i sin Magt at faae udført, og Ansøyer, som i mange Aar have været uopfyldte, kunne maasse derved opfyldes. Der er nemlig meget stort Ubeskjendtskab til Stede med Hensyn til Bestkystens Bestaand. Dels er Grunden af meget forskjellig Natur. Paa sine Steder bestaar den af Sand, der er i allerhøieste Grad bevægelig, og som Strømmen idelig flytter frem og tilbage efter Strømmens Stykke. Paa andre Steder er der en mere grusagtig Bund, og paa sine Steder er der Lerbund. Efter de forskjellige Stormfloder viser det sig altid, at den Del af Kysten, der er bortskaaen, ikke alene har været meget forskjellig paa de forskjellige Steder af Kysten, men selve de fremkaldte Forandringer have ogsaa været af meget forskjellig Natur. Ved mange vigtige Forhandlinger har man da ogsaa staaet fuldbommen uvidende om selve Grundlaget for Forhandlingerne, nemlig et nøie Kjendskab til Bestkysten. Dette viste sig saaledes for nogle Aar siden, da Delegerede for jydsk Anter vare samlede i Viborg for at afhandle forskjellige Spørgsmaal vedrørende Bestkysten, blandt andet ogsaa Spørgsmaalet om Muligheden af Havneanlæg paa Best- eller Nordvestkysten, og Udbyttet af Forhandlingerne var en temmelig ensstemmig Udtalelse om det Onskelige i at faae foretaget en grundig Undersøgelse af hele Lyllands Bestkyst, for at man kunde komme til Kundskab om de forskjellige Punkter, jeg har antydnet. Deriblandt maa jeg specielt fremhæve det Spørgsmaal, som aldrig er blevet fuldstændig grundig undersøgt, hvorledes Forholdene ville stille sig med Hensyn til Anlæggelsen af en Havne- eller Ladeplads paa et Punkt af den langstrakte Kyst fra den nuværende Havn op til Nordvestkysten. Efter det nævnte Møde blev der foretaget Undersøgelse paa enkelte Steder og deriblandt navnlig ved Vigø Bugt, men de omfattende Undersøgelser, jeg har antydnet, og hvorigennem man skulde faae nøie Kjendskab til Kysten, har man ikke foretaget, og det staaer heller ikke let i den Enkeltes Magt at foretage den uden store Anstrengelser og Opoffelser, hvorimod dette vil staa i Regjeringens Magt ved det Apparat, der nu forhaabentlig vil blive stillet til dens Raadighed. Jeg tillader mig derfor at gjøre den Hensigt til den høitærede Minister, at han, naar han nu faar bevilget et meget betydeligt Beløb til beslagte Arbejder, vil give disse en saadan Udstrækning, at man kan komme til nøie Kundskab om Lyllands Bestkyst, en Kundskab, som vil være af megen Vigtighed for Ministeren selv og for hans tekniske Sagkyndige ved Uarbejdelsen af de fremtidige Planer, der formodentlig ville blive en Fortsættelse af, hvad der nu tilsigtes ved Forslaget under Nr. 88.

Indenrigsministeren (Lobjefsen): Jeg skal tillade mig i Korthed at udtale mig om de Forslag, som ere under Forhandling, og jeg kan gjøre det saa meget kortere, som jeg befinder mig